

ПОГЛЯД РЕДАКТАРА

ЖЫЦЦЁ АБАВЯЗКОВА ЗАПАТРАБУЕ ПЕРАМЕНАЎ

Што прынясе Беларусі сёлетні год можна толькі меркаваць. Але ўжо першыя падзеі месяца не дадаюць аптымізму той няпростай сітуацыі, у якой апынулася нашая краіна. Яно і раней не было асаблівых зрухаў, а зараз такое ўражанне быццам жыццё наогул спынілася. Статкевіч, Саннікаў, Бяляцкі – паранейшаму за кратамі, эканамічны стан насельніцтва пагаршаецца, чарговая спроба рэгістрацыі БХД засведчала поўныя прававы нігілізм, які пануе ў краіне.

Кіроўны рэжым усё больш ізалюецца ад еўрапейскай ды сусветнай супольнасці і тых станоўчых патэнцыйных магчымасцяў, якія нясуць з сабой адносіны з дэмакратычнымі краінамі. ЕС і ЗША уведзюць усё новыя і новыя санкцыі супраць рэжыму Лукашэнкі. Беларусь становіцца вялікай праблемай для Еўропы. Еўрапейскія палітыкі ўжо не вераць ніводнаму рашэнню ўладаў, бо не ба- чаць ніякай справядлівай судовай сістэмы ў нашай краіне. Шведская дэпутатка Каралін Сзубэр заклікала да байкоту чэмпіянату свету па хакеі, які запланавалі правесці ў Беларусі: «Мы не мусім спрыяць таму, каб таталітарны рэжым ганарыўся прывядзеннем такіх важных спаборніцтваў». Яна таксама сказала, што падчас назірання за прэзідэнцкімі выбарамі ў снежні 2010 года яна на ўласныя вочы ўбачыла брутальнасць рэжыму.

Але больш хвалюе тая хваравітая абстаноўка і не ўражлівасць тутэйшага насельніцтва, якія сілкуюцца ці то нейкім генетычным жахам, ці то хамскай абмежаванасцю, што пачынаеш сумнявацца быццам бы на двары век інфармацыі і глабалізацыі. Час спыніўся ў асобна ўзятай краіне.

А пасля сённяшняга прызначэння Ірыны Халіп і наогул ствараецца ўражанне, што справа сталінскага тэрору трапіла ў надзейныя рукі! Андрэй выглядае так, нібы за гэтыя тры месяцы прайшоў лет 10 сталінскіх лагераў. Перад тым, як мы пакінулі пакой спатканняў, Андрэй паспеў прыкласці да шкла цыдулку, на якой было напісана: «Гаворка ідзе пра выратаванне жыцця – мяне могуць забіць у любы момант». На жаль, гэта так. І зараз я разумею, навошта Колю Статкевіча адправілі ўсё ў тую ж Магілёўскую турму – далей ад вачэй любых сведак, чаму не выпускаюць хворага Зміцера Бандарэнку, – зараз усё гэта становіцца зразумелым. Іх проста збіраюцца забіць». Але ж вялікая колькасць насельніцтва Беларусі пра гэта нават і не даведаюцца, маральная дэградацыя вядзе да дэградацыі ва ўсіх сферах жыцця.

Нешта ўсё ж змяняецца: многія з тых, хто раней з апантанасцю драў глотку за “бацьку”, ходзяць, як пабітыя сабакі. Што абудзіць народ, скаваны ланцугамі несвабоды, сказаць не рызыкую, але перакананы – доўга існаваць гэтка ненатуральная сітуацыя не здолее. Жыццё абавязкова запатрабуе пераменаў.

Рэдактар.

НАШЫ ЗЕМЛЯКІ

Але ці ўсё так проста?

Малаказдаччыца Фаіна Мазжарава з в. Варашылы заняла другое месца ў раённым спаборніцтве, прадаўшы дзяржаве за 10 месяцаў 5790 кг малака ад каровы. Здаецца: і для сябе прыбытак і дзяржава задаволены. Але ці ўсё так проста?

Адмыслоўцы, аналізуючы леташнюю сітуацыю на эканамічным рынку, прадказвалі, што вяскоўцы актыўна возьмуцца паднімаць асабістую дапаможную гаспадарку. Дэталёвыя высновы пакуль не зроблены, але відавочна: заўважных зрухаў тут не адбылося.

У сельсавеце налічваецца 627 хатніх гаспадарак. У іх утрымоўваюцца 67 кароў. За мінулы год у насельніцтва закуплена 115 тон малака. А Фаіна Мазжарава з д. Варашылы заняла другое месца ў раённым спаборніцтве, прадаўшы дзяржаве за 10 месяцаў 5790 кг малака ад каровы. Дарэчы, да новага года ў яе на падворку з’явілася другая рагуля.

Вядома, нялёгка ўтрымліваць вялікую гаспадарку, асабліва, пры сумяшчэнні з асноўнай працай. У Фаіны Мозжаровой гэта атрымліваецца, але якіх намаганняў гэта ад яе вымагае яна не агучвае.

Галоўны яе памагаты – муж Аляксандр. Не цураюцца сялянскай працы дачкі Таццяна, Вольга і яцкі.

Пасля заканчэння школы Фаіна паступіла ў Лужанскі сельгастэхнікум. Назад, у Шумілінскі раён, не вярнулася. Па размеркаванні патрапіла ў тагачасны саўгас «Віцебскі». Паўтара дзясятка гадоў адпрацавала на пасадзе заатэхніка і ўжо 18 гадоў кіруе фермай «Варашылы» КУСХП «Пестуніца».

Для забяспячэння сытнай зімоўкі была, трэба добра папрацаваць. Тры тоны сена на карову трэба назапасіць абавязкова. Галава сямейства Мазжаравых Аляксандр Уладзіміравіч паспрабаваў механізаваць гэты працэс. Ёсць у яго трактар, касілка. У карыстанні гектар зямлі, такі ж у астатку у цешчы, вялікая частка якіх адведзена пад сенажаць. У зімовым рацыёне рагуляў, акрамя духмянага сена, бурак, камбікорм, не шкадуючы гаспадары і морквы, бульбачка таксама ўраджала.

Дапаможная гаспадарка, безумоўна, вынаходніцтва савецкай сістэмы. На Захадзе людзей корміць і забяспечвае справа, якой яны займаюцца. Там нікому і ў галаву не прыйдзе, прыйшоўшы з працы, упрагацца ў працу дадатковую. Па сутнасці гэтая з’ява – узаконенае прыгоннае права. Неэфектыўная дзяжава перакладае на плечы народа цяжар свайго неэфектыўнага кіравання, але не толькі не прызнаецца ў гэтым, а нават падводзіць пад гэта прававую базу.

Для ўлады гэтая сітуацыя амаль ідэальная, вось так бы ўсе сяляне: з працы ды на працу, і каб свету белага не бачылі, і пра свае грамадзянскія ды палітычныя правы не задумваліся і калгасаў не пакідалі на карысць фермерства, што ў іхняй сітуацыі пры дэмакратычнай ўладзе і ёсць сапраўдная свабода.

ВЫРАШЫМ ПРАБЛЕМУ

ХТО РАССЕЕ ЗМЯРКАННЕ?

З надыходам позняй восені і да самай вясны цэнтр мястэчка Акцябрскі пагружаецца ў паўцёмру на большую палову сутак.

Вечарэе рана, вулічныя ліхтары ўспыхваюць праз адзін-два і гараць так цымяна, што, па словах мясцовых жыхароў, у трох-пяці метрах нічога не відаць. З гэтай нагоды грамадзяне не раз звярталіся са скаргамі. Абмяркоўвалі гэтае пытанне і на снежаньскай сесіі і дэпутаты сельскай Рады, выказваючы нараканні ў адрас электрасетак, якія ў рамках уладкавання аграмястэчка не памяншалі ЛЭП.

Як патлумачыў начальнік Віцебскага Рэса Анатоль Гарбацэвіч, справа ў тым, што пры рэарганізацыі – далучэнні саўгаса «Сялюты» да КУСХП «Вароны» – сеткі вулічнага асвятлення не былі перададзены на баланс новага гаспадара і засталіся без гаспадара. Усталёўваліся ж яны напачатку 70-ых, пры будаўніцтве мястэчка, а за гэты час зніклі фізічна і маральна. Па меркаванні энергетыкаў, лініі электраперадачы ў раёне каледжа, гімназіі, лякарні падлягаюць абавязковай рэканструкцыі з заменай правадоў і ліхтароў. Для гэтага патрэбна праектна-каштарысная дакументацыя. Хто выступіць замоўцам? На сёння гэта галоўнае пытанне, вырашэнне якога дазволіць рассее змярканне над мястэчкам.

Ян Сведка.

ПАЛІТЫКА У Віцебску чатыры гадзіны дапытвалі жонку Каваленкі

Алена Каваленка апавяла, што яе дапыталі па крымінальнай справе мужа. Допыт доўжыўся чатыры гадзіны.

«Следчага цікавіла, на якіх аб’ектах працаваў Сяргей, чаму мы жывем з ягонай маці, а не асобна. Пыталіся і пра тыя інцыдэнты, за якія завялі справу: пра выхад зь бел-чырвона-белым сьцягам 24 сакавіка, пра спазьненне дахаты, калі мы з ім разам былі ў пракуратуры. Патыўся следчы шмат, а запісаў у пратакол зусім ня так, як я гаварыла. Потым я запатрабавала, каб усё было выпраўлена».

У СІЗА Алена Каваленка зноў пыталася пра стан здароўя мужа. Яна кажа, што начальнік мэдсанчасткі быў нешматслоўны – зноў не паведаміў падрабязнасцяў пра прымусовае кармленне, толькі сказаў, што стан зьняволенага «здавальняючы», і што пераводу ў шпіталь ён не вымагае.

Аднапартыйцы з КХП БНФ падалі ў следчы камітэт заяву, што просяць выпусціць Сяргея Каваленку пад грашовы заклад, паведаміла Алена Каваленка. З падобнай просьбай некалькі дзён таму ў віцебскі следчы камітэт звярталася і яна сама. Адказу ёй яшчэ не далі.

Сяргей Каваленка знаходзіцца ў СІЗА з 22 сьнежня. На знак пратэсту супраць крымінальнага абвінавачвання ён распачаў галадоўку пратэсту, якую афіцыйна не спыніў, хаця ў СІЗА яго пачалі карміць праз зонд, прымусова.

Актывіста вінавацяць у парушэнні рэжыму адбывання «хатняй хіміі» – пакараньня, прысуджанага яму ў 2010 годзе за ўзьняты на гарадзкой ёлцы бел-чырвона-белы сьцяг.

Алена і Сяргей Каваленкі

АБ’ЯВА

- Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Покліч волі» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бесплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць, то таксама патэлефануйце ў рэдакцыю.
- Рэдакцыя «Покліч волі» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.
- Калі парушаны вашы правы спажывацтва, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Покліч волі».
- Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабявязаных грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

ІНВЕСТИЦЫІ ЯК ПАДСТАВА ДЫНАМІЧНАГА РАЗВІЦЦЯ

Кожнаму, хто хоць трохі разумее азы эканомікі, вядома: без прыцягнення інвестыцый не магчыма дынамічнае развіццё і рух наперад. Наколькі ж прываблівае інвестараў Віцебскі раён?

Як цвердзяць чыноўнікі, калі ў 2010-ым былі складзены 4 дамовы, то ў мінулым годзе іх колькасць наблізілася да 10, з якіх чатыры – з прыцягненнем замежнага капіталу.

Рэгіён мог бы прывабліваць тым, што на яго тэрыторыі маюцца вольныя вытворчыя, складскія памяшканні, якія могуць быць арандаваныя ці набытыя ва ўласнасць, а таксама вольныя зямельныя участкі, што прапаноўваюцца ў арэнду пад рэалізацыю інвестыцыйных праектаў. Створаны для вядзення бізнэсу і шэраг палёгак ды прэферэнцый. У прыватнасці, стоадсоткавае вызваленне ад выплаты мытнага падатку, падатку на дададзены кошт і акцызаў пры ўвозе абсталявання, сыравіны, будаўнічых матэрыялаў, неабходных для рэалізацыі інвестыцыйнага праекта.

На сённяшні дзень у Віцебскім раёне нароўні з айчынным працуюць і капітал з Расіі, Чэхіі, Швецыі. За мінулы год прыцягнута парадку 10 млн. даляраў ЗША прамых замежных інвестыцый, сёлета плануецца сума ў 20 млн. даляраў ЗША.

Разам з тым за апошнія чатыры гады ў падвешаным стане застаюцца восем аб'ектаў камунальнай уласнасці раёна, якія здабылі новага гаспадара пасродкам аўкцыёнаў, аднак не былі ўлучаны ў гаспадарчы зварот. Фундатары з-за крызісу або згарнулі, або замарозілі свой бізнэс.

У 2007 г. ТАА «Уладмін» наладзіла ў Варонах вытворчасць сыпкіх прадуктаў, але цалкам задзейнічаць магутнасці не атрымліваецца. Хоць у вытворчасць укладзена парадку 100 млн. рублёў. Летаць сышоў з малатка за смешную суму будынак сталовай у в. Пестуніца, дзе замежны заснавальнік, рэалізоўвае праект «Пякарня». У дадзены момант на аб'екце вядуцца рамонтныя працы і ўпарадкаванне прылеглай тэрыторыі. На выхадзе мінулага года быў вырашаны і лёс будынка дзіцячага садка ў в. Прысушына: яго выкупіла КФХ «Чарот-Агра» для пашырэння прадпрыемствай дзейнасці.

Зараз у стадыі рэалізацыі знаходзяцца 12 інвестпраектаў, два з якіх – з прыцягненнем замежных інвестыцый. Чэшская кампанія PDW Group s.r.o. да 2015 году плануе завяршыць развіццё інфраструктуры ў Віцебскім філіяле рэспубліканскага ўнітарнага прадпрыемства «Белаэранавігацыя». За паўгода замежным фундатарам засвоена 9,5 тыс. даляраў. Сёлета, дзякуючы набыццю двух паветраных судоў агульным коштам 80, 6 млрд. рублёў, плануецца атрымліваць прыбытак да 50 тысяч даляраў у месяц за кошт ажыццяўлення чартарных рэйсаў у рамках развіцця лагістычнага цэнтра «Віцебск».

Пашырыць свае вытворчыя магутнасці з уводам у эксплуатацыю цэха па вытворчасці кормаў да 2013 году мае намер

Віцебская бройлерная птушкафабрыка. Адкрывае акцыянернае таварыства плануе інвеставаць у асноўны капітал 50 млрд. рублёў.

Перспектывным, а галоўнае прыбытковым, бачыцца айчынным інвестпраект ІААТ «Гідраэнергаінвест» – будаўніцтва малой ГЭС на вадаскідзе кар'ера «Гралёва» ААТ «Даламіт».

Цікавіць фундатораў і біяэнергетычны патэнцыял рэгіёна. Партрабе інвестыцый і будаўніцтва ўсталёвак па атрымання звадкаванага газу і вытворчасці з яго электрычнай і цеплавой энергіі на палігоне цвёрдых камунальных адкідаў, размешчаных у двух кіламетрах на ўсход ад Віцебску. Праект швейцкай кампаніі «Vireo Energy AB» не доўгатэрміновы, а разлічаны на 18 месяцаў, і абяцае быць прыбытковым.

Чэшскі заснавальнік замежнага прыватнага вытворча-будаўнічага ўнітарнага прадпрыемства «Оксесдомінвест» заявіў, што іх ідэя і тэхналогія можна будзе пакратаць рукамі, бо яны плануюць пабудавачы і ўвесці ў эксплуатацыю фабрыку па вытворчасці хат. Да поўнай рэалізацыі праекта патрэбна яшчэ парадку двух гадоў, але зрухі відавочныя: зроблены рамонт офісных памяшканняў, вядзецца рэканструкцыя будынкаў рамонтнай майстэрні ў аг. Кастрычніцкая. Выпрабавальныя партыі зборнай канструкцыі хат па чэшскай

тэхналогіі чакаюцца ўжо да лета цяперашняга года, першымі ацэняць якасць вырабаў жыхары Расійскай Федэрацыі.

Вышэй пералічаныя станючыя прыклады з прыцягненнем айчынных і замежных інвестыцый могуць гаварыць як пра паступовае развіццё прамысловага патэнцыялу раёна, так і пра маруднасць, з якой адбываюцца новыя капіталаўкладанні.

Што такое 10 мільёнаў даляраў інвестыцый? Драбязя, якая да таго ж прыходзіць у часы крызісу і не гарантуе ўстойлівага развіцця бізнэсу. Прамаруджаныя даволі спрыяльныя для эканомікі два папярэднія дзесяцігоддзі толькі ярчай выяўляюць убоства эканамічнага стану, у якім знаходзіцца раён.

20 гадоў незалежнасці не падштурхнулі ані мясцовыя ўлады, ані бізнесменаў да актыўнай прадымальніцкай дзейнасці. Не падштурхнулі з адной прычыны: і ўлады і бізнес па-ранейшаму не-свабодныя і несамастойныя ў сваіх дзеяннях.

Пасля ўз'яднання Нямецчыны ў развіццё ўсходніх рэгіёнаў штогод укладвалася па 100 мільярдаў даляраў, толькі для таго, каб наблізіць іх да ўзроўню рэгіёнаў Заходняй Германіі.

Цяпер, я думаю, вы можаце сабе ўявіць, у якім стане знаходзіцца не толькі наш раён, але і ўся гэтая краіна. А хто вінен у гэтым стане, няхай кожны запытае ў свайго сумлення, калі, канечне, яно яшчэ засталася.

Якаў Дрозд.

Улады на Віцебшчыне ігнаруюць заяўкі пікетуюцаў

Прадстаўнікі партыі левых «Справядлівы сьвет» падалі 7 заявак на пікеты. Адказ, і то адмоўны, атрымалі ўсяго на адну.

Мэта пікетаў, запланаваных на 28 студзеня, — гэта грамадзкі пратэст супраць пагаршэння эканамічнага становішча насельніцтва, росту беднасці і галечы.

«Атрыманы адказ толькі зь Першамайскай раённай адміністрацыі Віцебску. Нам напісалі, што ў афіцыйна вызначаным для масавых мерапрыемстваў парку імя 30-годзьдзя ВЛКСМ акурат 28 студзеня будзе праходзіць дзіцячае свята. Адпаведна, для пікету месца няма. А вось з адміністрацыяў Кастрычніцкага і Чыгуначнага раёнаў адказаў мы не атрымалі ўвогуле, хоць нам мусілі даць іх не пазней як за 5 дзён да даты меркаваных імпрэзаў», — паведаміў кіраўнік абласной арганізацыі партыі «Справядлівы сьвет» Мікалай Селівашка.

Першы сакратар Аршанскага гаркаму Мікалай Дзямідаў таксама зазначыў, што да 25 студзеня адказаў з гарвыканкаму партыі не атрымалі:

«Пікеты мы зьбіраліся правесці на гарадзкім стадыёне па вул. Леніна і ў Прыдняпроўскім парку. Менавіта гэтыя месцы вызначаныя гарвыканкамам для правядзення масавых мерапрыемстваў. І, хоць рашэнне гэтае прынятае яшчэ ў 2007 годзе, з тае пары аршанскія ўлады не далі ніводнай згоды на правядзенне пікету, мітыngu ці вулічнага шэсця. Гэтым разам нам не адказалі ўвогуле, хоць прамінулі ўсе прадугледжаныя заканадаўствам тэрміны. Таму мы будзем пісаць скаргу ў пракуратуру».

ЗДАРЭННІ

ЧЫГУНКА НЕ ДАРУЕ

Нягледзячы на рэйдавыя прафілактычныя мерапрыемствы супрацоўнікаў ўнутраных спраў на транспарце з мэтай папярэджання няшчасных выпадкаў, за мінулы год выйшце на чыгунку каштавала жыцця дзевяці грамадзянам, двое атрымалі траўмы рознай ступені цяжару. Амаль усё знаходзіліся ў стане алкагольнага ап'янення.

Няшчасныя выпадкі, як правіла, адбываюцца ў цёмны час сутак. Ільвіная частка усіх здарэнняў прыпадае на перагоны, і ўсяго толькі некалькі выпадкаў зарэгістравана на станцыях.

Першы дзень новага года віцяблянін, які кіраваў легкавіком, сустрэў «пад коламі» вагона. Раніцай на ст. Лучоса на неахоўным чыгуначным пераездзе, абсталяваным спраўнай светлавой і гукавой сігналацыяй (са слоў пацярпелага – з-за адмовы тармажнай сістэмы), ён «сустрэўся» з вагонамі грузавага цягніка. У выніку сутыкнення аўтамабіль адкінуўся ў жалезабетонную шафу, якая знаходзілася ў 6 метрах ад пераезду Віцебскай дыстанцыі сігналацыі і сувязі. Як потым выявілася, жыхар абласнога цэнтра ў момант здзяйснення ДТЗ знаходзіўся нападпітку.

Не размінуўся з цягніком «Брэст–Санкт-Пецярбург» на перагоне Мажэўка-Стайкі аматар прагуляцца па чыгуначным палатне. Яго выйшце на чыгунку стала апошнім.

З мэтай папярэджання прадубілення падобных выпадкаў з 9 па 19 студзеня праводзілася дэкада прафілактыкі траўматызму, транспартных правапарушэнняў і ДТЗ на чыгунцы. У рамках дэкады супрацоўнікамі Віцебскага АУСТ сумесна з дзяржаўтаінспектарамі, тэрытарыяльнымі райаддзелаў ўнутраных спраў, працаўнікамі Беларускай чыгункі, пракуратуры праведзены рэйдавыя мерапрыемствы, накіраваныя на выяўленне і спыненне фактаў парушэння правілаў праезду чыгуначных пераездаў і пераходу шляхоў у неўсталяваных месцах.

Ян Сведка.

НАША СПАДЧЫНА

Пяць год таму ў Заронаве адраділі старадаўні абрад Вадохрышча

Калі пяць год таму ў Заронаве па ініцыятыве настаўніка мясцовай школы Мікалая Абрамовіча вырашылі адрадіць старадаўні абрад Вадохрышча, далёка не загадвалі: прыжывецца ці не. Тады самыя адчайныя з ліку месцічаў акупіліся ў ледзяную купель. І... спадабалася! З цягам часу жадаючых адчуць на сябе зышоўшую ласку боскую менш не становіцца.

Што ні год з апошніх пяці — сваё надвор'е на Вадохрышча: то сапраўдныя калядныя маразы пад 30 градусаў, то вясновая адліга, сёлета ж зранку слупок тэрмометра апусціўся да мінус 9.

Напачатку абрад водаасвячэння правёў клірык віцебскага Пакроўскага сабора айцец Аляксандр. Затым да прысутных звярнуўся намеснік дырэктара ДЮСШ № 8 абласнога цэнтра Станіслаў Шумякоў, пад кіраўніцтвам якога штогод праводзіцца купанне ў іярдані (крыжападобнай палонцы).

У ліку першых выйшлі на лёд Юрый Пачоткін, Віталь Аляксееў, Мікалай Абрамовіч, Віктар Раманькоў. Не здрадзіў звычцы і самы старэйшы заронаўскі «морж» Валянцін Крыўцун, якому, дарэчы, ўжо за 70. Не адмовіліся паспытаць вострых адчуванняў у іярдані Аляксей Яўчанка, Юрый Васяновіч, Дзмітрый Шчамялёў. Кажуць, іярдань ачышчае ад усіх зямных грахоў. Згодна Старому запавету, вада — пачатак жыцця...

КРЫМІНАЛ

Безгаспадарчасць стымулюе крадзяжы

У канцы мінулага года адбылося паседжанне рады па каардынацыі дзейнасці праваахоўных органаў і рады прафілактыкі правапарушэнняў райвыканкама з запрашэннем кіраўнікоў гаспадарак і прадпрыемстваў. Галоўнае пытанне пазвы дня – захаванасць дзяржаўнай маёмасці.

Хоць у 2011 годзе і зменшылася колькасць злачынстваў па лініях усіх службаў на 18,3 адсотка, а па лініі крымінальнага вышуку на 13,9 адсотка, крадзяжы ўсіх формаў уласнасці па-ранейшаму складаюць асноўную структуру злачынстваў па лініі крымінальнага вышуку (іх удзельная вага - больш за 80 адсоткаў).

Найвялікшая колькасць крадзяжоў, як дзяржаўнай, так і прыватнай уласнасці юрыдычных асоб здзяйсняецца з будаўнічых пляцовак (13) і крамаў (9). Прычым у 78 адсотках з іх зламыснікі пранікаюць на тэрыторыю шляхам вольнага доступу, што сведчыць пра адсутнасць аховы

ці слабой яе арганізацыі. Найвялікшую прывабнасць для зламыснікаў уяўляюць запасныя часткі і агрэгат сельскагаспадарчай тэхнікі, скаціна, паліва.

Большасць крадзяжоў рэгіструецца з 22.00 да 6.00, то бок у цёмны час сутак. Відавочна, што адной з чыннікаў іх здзяйснення з'яўляецца недастатковая асветленасць вытворчых аб'ектаў і населеных пунктаў. Ёсць праблемы з раскрывальнасцю такіх злачынстваў, бо ў цемры ні пацярпелыя, ні відавочцы не могуць убачыць усе акалічнасці ўбачанага.

Год назад пытанне захавання маёмасці ўжо разглядалася на паседжанні рады, і тады кіраўнікам га-

спадарак і прадпрыемстваў прадпісвалася прыняць усе неабходныя меры. Аднак, зыходзячы з вынікаў праведзеных рэйдаў, належныя меры былі прынятыя не ўсімі кіраўнікамі. У некастрых гаспадарках дапушчаюцца факты знаходжання п'яных вартаўнікоў на працоўных месцах, а часам і адсутнасць іх на працы. Часткам тэрыторыя вытворчых аб'ектаў не агароджана, дарагая тэхніка застаецца фактычна без нагляду.

Была акцэнтавана увага на арганізацыі пастаноўкі тэхнікі на зімовае захоўванне і неабходнасці дэмантажу дарагога абсталявання.

Адмысловая ўвага на паседжанні было надад-

зена ахове гандлёвых аб'ектаў ЧУП «Віцебская ўніверсальная база», паколькі сельскія крамы – прадмет частых замахаў зламыснікаў. У гэтай сувязі гаварылася пра неабходнасць вядзення строгага ўліку тавараў і сродкаў, пра ўсталёўку ахоўнай сігналізацыі.

І вось да якіх высноваў прыйшлі ўдзельнікі мерапрыемства: “У выпадку, калі падчас рэйдаў па аб'ектах з матэрыяльнымі каштоўнасцямі будуць выяўляцца парушэнні ў іх ахове, адказваць мусяць кіраўнікі гаспадарак і прадпрыемстваў, якія не змаглі належным чынам паклапаціцца пра даручаную маёмасць”.

ТАКАЯ АСОБА

ПЕРАМОГА ЦІ ПАРАЗА?

ПАКАРАНЬНЕ МІКОЛЫ СТАТКЕВІЧА ТРЫМА ГАДАМІ ТУРМЫ СТАЛА КУЛЬМІНАЦЫЯЙ АРГАНІЗАВАНАГА ЎЛАДАМІ ПРЭСІНГУ НА ПАЛІТВАЗЬНЯЎ. ЛАДЗІЦЦА ТАКСАМА ЖОРСТКІ ЦІСК НА АНДРЭЯ САНЬНІКАВА, ЗЬМІТРА ДАШКЕВІЧА, МІКОЛУ АЎТУХОВІЧА, ЗЬМІТРА БАНДАРЭНКУ. ЗДАЕЦЦА, УЛАДЫ НЯ ТОЛЬКІ ГЭТАГА НЕ ХАВАЮЦЬ, АЛЕ НАВАТ РОБЯЦЬ УСЁ ДЭМАНСТРАТЫЎНА.

На прэсавай канфэрэнцыі 23 сьнежня Лукашэнку некалькі разоў задавалі пытаньне пра лёс палітзьняволеных. Сэнс яго адказаў быў такі: ня-хай пішуць прашэньне аб памілаваньні, а я падумаю.

У чым лёгіка такой распра-вы над вязьнямі? Навошта ўлады імкнуцца маральна зламаць іх?

Улады мяркуюць, што факт напісаньня прашэнь-ня дыскрэдытуе гэтых палітыкаў у вачах дэма-кратычнай супольнасьці і электарату. Такім чынам Лу-

кашэнка пазбавіўся б патэн-цыйных канкурэнтаў. Гэта таксама і папярэджаньне За-хаду. Маўляў, ня хочаце па-доброму, дык глядзіце, мы можам і па-кепскаму.

Але найперш рас-права над вязьнямі адлюстроўвае асаблівасьці псыхалягічнага стану Аляк-сандра Лукашэнкі, ягоных уяўленьняў пра свет, маг-чыма, комплексаў.

Ён атрымлівае маральнае задавальненьне, калі ба-чыць зламанага ворага, калі палітычныя апанэнты альбо проста вядомыя людзі, якія

трапілі за краты, просяць яго аб міласьці. Прашэньне аб памілаваньні прапаноўвалі напісаць Паўлу Шарамету, Васілю Старавойтаву, Васілю Лявонаву, Аляксандру Казуліну. Узгадайце, як Аляк-сандр Лукашэнка захацеў сустрэцца зь Яраславам Ра-манчуком, паглядзець на яго адразу пасьля вядомага вы-ступу таго па тэлевізіі.

Лукашэнка атрымлівае за-давальненьне ад чыёйсьці залежнасьці ад яго. Ягонае ўяўленьне пра ўладу сягае ў сярэднявечча. Беларусь — як удзельнае княства. Ка-

раць і мілаваць — гэта най-важнейшы аtryбут улады. І размовы пра незалежны суд — гэта замах на ўладныя прэрагатывы правадыра.

Акрамя таго, Аляксан-дар Лукашэнка мае даволі спэцыфічнае ўяўленьне пра палітычную барацьбу. Ён разглядае яе як змаганьне характараў, спаборніцтва сіл волі. Палітыка для яго — гэта барацьба на зьнішчэньне. Галоўнае ў палітыцы — выйсьці пераможцам.

Памятаеце той анэкдот, які расказаў кіраўнік АНТ Кісель на прэсавай канфэрэнцыі

Лукашэнкі 23 сьнежня па настойлівай просьбе прэзы-дэнта?

Нагадаю сюжэт: Абама, Мядзьведзеў і Лукашэнка плывуць у лодцы. Узьнікае пытаньне: каму грэбсьці? Прапаноўваецца прагаласа-ваць. У выніку выбараў пе-рамог Лукашэнка.

Анэкдот яўна антылука-шэнкаўскі. Ён выкрывае «выбары па-беларуску». Але самому Лукашэнку анэк-дот спадабаўся. Мала таго, што ён апынуўся ў саліднай кампаніі, але і стаўся там пераможцам, абдурыў

кіраўнікоў вялікіх дзяржаў.

Выходзіць, што перамог лідэраў вялікіх дзяржаў, а тут вязьняў перамагчы ня можа. Яны не здаюцца, ня хочучь пісаць прашэньне. Гэта злуе і выклікае жадань-не ўзмацніць ціск.

Але барацьба са зьняволенымі не дадасьць Лукашэнку ніякіх палітычных дывідэндаў нават у вачах ягоных прыхільнікаў. Бо ўсе бачаць тут асабістую помсту, жорсткасьць. І выклікае гэта толькі спагаду да ахвяраў дыктатуры.

Валер Карбалевіч.

НАША ЎЛАДА

«... ЛЮДИ, ВСКОРМЛЕННЫЕ БЕЛОРУССКОЙ ДЕРЕВНЕЙ, ОТОРВАЛИСЬ ОТ НАРОДА!»

В БЕЛАРУСИ ВНОВЬ БЕЗ ВСЯКОЙ ПРИЧИНЫ СЛУЧИЛСЯ ПРАЗДНИК. ШУМНО, ЯРКО И С РАЗМАХОМ ПРОХОДИТ ОЧЕРЕД-НОЙ ХОККЕЙНЫЙ «РОЖДЕСТВЕНСКИЙ ТУРНИР». В КАКУЮ СУММУ ОБОЙДЕТСЯ ЭТО ЛЕДОВОЕ ШОУ ПРЕСТАРЕЛЫХ СПОР-ТСМЕНОВ, СКАЗАТЬ НИКТО НЕ МОЖЕТ, ПОСКОЛЬКУ ОСНОВНЫЕ СЧЕТА, КАК ВЫЯСНЯЕТСЯ, БУДУТ ОПЛАЧЕНЫ ПО ФАКТУ. НО УЖЕ ОЗВУЧЕН МАЛЕНЬКИЙ ШТРИХ К ИТОГОВОЙ СМЕТЕ, ПОЗВОЛЯЮЩИЙ ОЦЕНИТЬ МАСШТАБ ГУЛЯНИЙ. ТОЛЬКО НА УКРАШЕНИЕ ДВОРЦА СПОРТА ПОНАДОБИЛОСЬ 90 МИЛЛИОНОВ РУБЛЕЙ... НЕ ПОСКУПИЛИСЬ!..

Государственные СМИ в восторге, новости о ходе хок-кейных баталий забили все телевизионные эфиры. Такое ощущение, что кто-то и вправ-ду верит, будто страна в эти дни застыла в ожидании очередной шайбы от какого-нибудь давно ушедшего на пенсию спортсме-на, или искренне радуется за труженика госслужбы, имею-щего так много свободного вре-мени, что его вполне хватает на серьезные занятия спортом.

Как же быстро эти люди, вскормленные белорусской де-ревней, оторвались от народа! Как быстро перестали уважать народ, из которого вышли, и просто считаются с ним!

Мы прожили год тяжелей-шего кризиса, все обеднели, у многих (кто набрал кредитов) оказались неподъемные долги, тысячи семей просто похоро-нили надежду хоть когда-ни-будь построить квартиру... Не-мало людей, которые не могут позволить себе покупку нор-мальных витаминов и лекарств, мерзнут в очередях за деше-вым молоком и хлебом, кило-

грамм мандаринов, купленных на Новый год, делят на много дней как величайшее лаком-ство и драгоценность... А пре-зидент со товарищи, как ни в чем не бывало, играет в хоккей. Гостей из разных стран назвали и принимаем по-богатому. Ну кто поверит, что в стране кри-зис и режим экономии на всем, если таких денег не жалко на матчи каких-то ветеранов-лю-бителей?

Впрочем, хоккейный празд-ник на глазах людей, стреми-тельно продвинувшихся от бедности к нищете, еще можно было стерпеть, если бы и мно-гое другое не пошло в нашей стране по-дурному. Вспомните, как в прошлом году Генераль-ный прокурор снял главврача лидской больницы. Приехала в Лиду комиссия и увидела, что больные лежат прямо в кори-дорах, палаты переполнены, плесень, грибок, гнилые окна, протекающие потолки... Наш-ли виновного -- главврача. Но разве от него все зависит? Раз-ве он может построить в Лиде новую больницу? Разве он

давал команду строить в го-роде не больницу, а Ледовый дворец? У врачей, учителей, пенсионеров, живущих в Лиде, кто-нибудь вообще спрашивал, в чем они больше нуждаются -- в дорогостоящем катке или в простенькой, но сухой и чи-стенькой больнице с достаточ-ным количеством палат?

Когда в Барановичах воз-водили Ледовый дворец, кто-нибудь заикнулся, что гораздо важнее закупить новую техни-ку для местного онкоцентра? Устроили грандиозное стро-ительство, а теперь не знают, как и кого в этот дворец заго-нять. В то же время более 20 лет в этих самых Барановичах используется один и тот же ап-парат для лучевой терапии. И совершенно естественно, что в конце концов этот «дедушка-труженик» сломался. Вот уже больше месяца онкологиче-ские больные в Барановичах не могут получить элементарную помощь. Их отправляют или в Брест, или в Пинск, но ведь там оборудование тоже не простаи-вало, там и для своих пациентов

к этим «гамма-терапевтическим машинам» очередь.

Только вдумайтесь: в целом регионе людям, больным ра-ком, наша медицина не может обеспечить важнеего -- лу-чевой терапии!.. Это значит, что многих оставляют просто умирать, что для многих про-веденные операции окажутся бесполезными. Однако судьба этих людей волнует только их родственников, местных вра-чей и немногих независимых журналистов.

Зато «Рождественский тур-нир» государство вновь про-водит с восторгом и размахом. Один из организаторов со-ревнований -- Президентский спортивный клуб -- не скромни-чая, сообщил, что эти любитель-ские состязания -- «уникальное действо, не имеющее аналогов на планете». И ведь действи-тельно уникальное и не имею-щее аналогов. Потому что мало осталось в мире государств, где власть может куражиться в та-ких дорогих забавах.

Светлана КАЛИНКИНА, «Народная воля».

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

МОЖАМ ЗНОЎ УБАЧЫЦЬ ІМІТАЦЫЮ

ЛІДАР РУХУ “ЗА СВАБОДУ” АЛЯКСАНДР МІЛІНКЕВІЧ ПРАКАМЕНТАВАЎ ЗАЯВЫ АЛЯКСАНДРА ЛУКАШЭНКІ Ў ІНТЭРВ’Ю КІТАЙСКІМ СМІ ПРА ГАТОЎНАСЦЬ ПРАВЕСЦІ РЭФОРМУ ПАЛІТЫЧНАЙ СІСТЭМЫ.

«Улады апынуліся ў сітуацыі, калі і хо-чацца і колецца. Яны добраахвотна ніколі б нічога не мянялі, бо баяцца рэформаў, сацыяльна-эканамічных і палітычных, і ўвесь час адкладаюць іх. З іншага боку, без падтрымкі Еўрасаюзу тыя самыя эканамічныя рэформы немагчымыя. А Бру-сэль патрабуе палітычнай лібералізацыі», - зазначае Аляксандр Мілінкевіч.

На ягоную думку, вельмі верагодна, што «мы зноў убачым гульню ў дэмакра-тызацыю, імітацыю». Напрыклад, мажары-тарная сістэма выбараў у парламент будзе змененая на прапарцыйную, але галасы пры гэтым будуць лічыцца па-старому, кажа Мілінкевіч.

«Сапраўдны дэмантаж састарэлай палітычнай сістэмы магчымы толькі пасля вызвалення палітвязняў і поўнага спынення рэпрэсій, а таксама ўнутранага грамадска-палітычнага дыялогу, вынікам якога павінны стаць мадэрнізацыя заканадаўства і, галоўнае, якаснае змяненне прынцыпаў яго правапрымянення», - заявіў лідар Руху “За Свабоду”.

ПАЛІТЫЧНЫЯ ВЯЗНІ

24 СТУДЗЕНЯ Ў ВІЦЕБСКАЙ КАЛОНІІ «ВІЦЬБА-3» АДБЫЛОСЯ КАРОТКАТЭРМІНОВАЕ СПАТКАННЕ ЭКС-КАНДЫДАТА Ў ПРЭЗІДЭНТЫ БЕЛАРУСІ АНДРЭЯ САННІКАВА З СВАЯКАМІ — ЖОН-КАЙ ІРЫНАЙ ХАЛІП І МАЦІ АЛАЙ САННІКАВАЙ.

25 СТУДЗЕНЯ ІРЫНА ХАЛІП ПРАВЯЛА ПРЭС-КАНФЕРЭНЦЫЮ. ЗАДАЧА ЛУКАШЭНКІ — НЯ ВЫПУСЦІЦЬ ПАЛІТВАЗЬНЯЎ ЖЫВЫМІ — ЛІЧЫЦЬ ІРЫНА ХАЛІП.

З тэкста заявы Ірыны Халіп: «Пасьля трох месяцаў поўнай ізаляцыі я змагла ўбачыць мужа ў турме. У пятніцу, праўда, яго бачыў адвакат, але і адвакат, і Ан-дрэй Саньнікаў былі папяр-эджаныя адміністрацыяй калёніі, што, калі іх раз-мова выйдзе за рамкі крымінальнай справы і наглядных скаргаў, то су-стрэча будзе перапынена і больш адвакаты не атры-маюць да яго доступу. Іх папярэдзілі, што сустрэча адваката і падабароннага будзе праходзіць пад аўдыё-і відэазапіс і пад наглядом прадастаўніка адміністрацыі. Менавіта таму адвакатка пасьля рапартавала, што Ан-дрэй нібыта «выглядае ня-

дрэнна і скаргаў на здароўе ня мае». Гэта таксама было ўмоваю.

Калі ж я ўчора ўбачыла Андрэя, мяне ўзрушыла, наколькі змардаваным ён выглядае. Гэта чалавек, які за тры месяцы прайшоў мінімум 10 гадоў сталінскіх лягераў.

Ягоная маці, якая такса-ма была на спатканьні, усе 4 гадзіны дарогі назад з калёніі плакала. Таму што першай зьвінавай фразою былі словы: «Я не спадзяваўся, што яшчэ калі-небудзь цябе ўбачу».

Андрэй ня мог мне нічога сказаць канкрэтна. Было відаць, што яму гэта забаронена. «Мая адседка скончылася ў верасьні. Да-лей пачаліся катаваньні», —

толькі й сказаў Андрэй.

Нагадаю, што ў верасьні яго перакінулі з Навапо-лацкай калёніі спачатку ў Віцебскую турму, затым у Магілёўскую турму, потым у Бабруйскую калёнію, за-тым зноў у Магілёўскую турму і, нарэшце, у калёнію «Віцьба-3».

Увесь гэты час Бог ведае, што зь ім адбывалася. Але відавочна, што яго катавалі.

Андрэй даў мне зра-зумець, што яшчэ ў Магілёўскай турме, куды яго прывезьлі 16 лістапада, яму паражалі забойствам мяне і нашага чатырохгадо-вага сына. Калі гэтым яшчэ ў турме КДБ ня грэбаваў сам спадар Зайцаў, то ці варта дзівіцца, што падначаленыя

скарыстоўвалі яго мэтады.

Андрэй разумее, у якім цяжкім становішчы я зна-ходжуся. Улічваючы камэн-данцкую гадзіну паводле су-довага выразу, я абавязаная адчыняць дзьверы позьнім вечарам, калі яны зво-няць з словамі: «Адчынеце, міліцыя!». Так да мяне можа прыйсьці хто хаця, і я не зма-гу не адчыніць дзьвярэй.

Андрэй гатовы памерці сам, але не дазволіць прычыніць шкоду нам з Да-нем. Такім чынам яшчэ 20 лістапада зь яго выбілі пра-шэньне на імя Лукашэнкі.

А цяпер давайце за-дамося пытаньнем, чаму ж Лукашэнка, атрымаўшы гэткую жаданую паперку, не размахваў ёю на прэс-

канфэрэнцыі ў сьнежні, калі казаў, што палітвязьні ня хочучь пісаць прашэнь-ня і таму сядзяць. Яны ня хочучь пісаць, але зь іх выбываюць гэтыя прашэньні катаваньнямі і пагрозамі. Тым больш, што, у адрозь-неньне ад усіх астатніх, у Андрэя маленькае дзіця і жонка, засуджаная з адтэрміноўкаю.

Відавочна, што Лука-шэнку зусім не былі па-трэбныя прашэньні аб памілаваньні. Гэта «адмазка» для журналістаў, якія за-даюць яму пытаньні. У яго іншая задача. Яго задача — ня выпускаць палітвязняў жывымі. Калі б Лукашэнку патрэбныя былі паперкі зь іх подпісамі, няўжо ён бы

не скарыстаўся паперкаю з подпісам ягонага наймац-нейшага суперніка? Няўжо ён прамаўчаў бы пра гэта на прэс-канфэрэнцыі ў канцы сьнежня?

Але ён прамаўчаў. І гэта лішні раз даказвае, што яго сапраўдная задача — фізычнае зьнішчэньне сваіх супернікаў. З гэтай са-май мэтай у магілёўскую турму, далей ад магчымых сьведкаў, адправілі й Міколу Статкевіча. Таму й не адпу-скаюць хворага Зьмітра Бан-дарэнку.

На разьвітаньне Андрэй прыклаў да шкла запіску, дзе было напісана: «Гаворка ідзе аб выратаваньні жыцця. У любы момант мяне могуць забіць».

САЦЫЯЛЬНАЯ ПАЛІТЫКА

РАСЕЙСКІЯ ЗНІЖКІ НА НАСЕЛЬНІЦТВА БЕЛАРУСІ НЕ РАСПАЎСЮДЖВАЮЦЦА?

З 1 СТУДЗЕНЯ 2012 ГОДА БЕЛАРУСЬ БУДЗЕ КУПЛЯЦЬ РАСЕЙСКІЯ НАФТУ І ГАЗ ПА НОВЫХ КОШТАХ. ПАГАДНЕННЯ АБ УМОВАХ ПАСТАЎКІ ЭНЕРГАНОСЬБІТАЎ BYЛІ ПАДПІСАНЫЯ Ё КАНЦЫ ЛІСТАПАДА МІНУЛАГА ГОДА Ё МАСКВЕ.

Так, за газ Беларусь будзе плаціць у сярэднім 165,6 даляра за тысячу кубаметраў. Гэта на 32,5% менш кошты, па якой Беларусь купляла газ у 2011 годзе (244 даляры) і на 40% ніжэй сярэднегадовага кошту, па якой беларускі бок павінен былі плаціць за газ паводле кантракту, але не плаціла.

Цана на газ для Беларусі была ўвязана з продажам пакінутых 50% акцый беларуска-расійскага ААТ «Белтрансгаз» за 2,5 млрд. даляраў. Угода была аформлена 25 лістапада ў Маскве. «Газпром» стаў уладальнікам 100% акцый беларускай кампаніі: першыя 50% акцый ААТ «Белтрансгаз» расейскі газавы манапаліст выкупіў долямі на працягу 2007-2010 гадоў.

Між тым, па разліках экспертаў, нягледзячы на атрыманую зніжку, насельніцтву Беларусі давядзецца плаціць за газ у 1,5-2 разы больш.

Калі ў 2011 годзе

насельніцтва плаціла прыкладна па 110 даляраў за тысячу кубаметраў, то з улікам ўваходны кошты ў 165 даляраў і ўсталяванай «Газпромам» нацэнкі у 15,9 даляра кошт тысячы кубоў газу, што рэалізуецца «Белтрансгазам» ўнутры краіны, перавысіць 180 даляраў. Дзяржпрадпрыемства «Белпалівагаз», прадае газ насельніцтву, у сваю чаргу закладзе ў кошт маржу, і ў выніку з улікам ПДВ насельніцтва будзе плаціць нашмат больш. Па папярэдніх падліках, кошт для насельніцтва можа скласці больш як 210 даляраў за тысячу кубоў.

Беларусі таксама ўдалося дамагчыся ад Расеі новых умоў паставак нафты, якія, па разліках ўрада, дазваляць эканоміць у 2012 годзе прыкладна 700 млн. даляраў. Аднак спецыялісты зноў такі падкрэсліваюць: цяперашнія нафтавыя зніжкі для расейскіх кампаній, хутчэй за ўсё, не

паўплываюць на палітыку беларускага ўрада ў фарміраванні рознічных цэн на паліва ўнутры краіны. Па наяўнай інфармацыі, беларускія ўлады ўжо прынялі рашэнне давесці ўзровень коштаў на нафтапрадукты на ўнутраным рынку да цэн, якія дзейнічаюць у Расіі.

Паводле ацэнкі аналітыка расейскай кампаніі «Капітал» Віталія Крюкава, сярэднярасійскі кошт літра бензіну АІ-92 у перакладзе на беларускія рублі складае 7126 рублёў, АІ-95 - 7650, дызпаліва - 7480 рублёў. Такім чынам, бензін АІ-92 і АІ-95 можа падаражэць для беларусаў амаль на паўтары тысячы рублёў (цяпер літр АІ-92 каштуе 5700, АІ-95 - 6100), дызпаліва - на 1200 рублёў (6300). Зрэшты, як лічаць аналітыкі, раздробныя кошты на аўтамабільнае паліва ў Беларусі будуць расці «у зберагалым рэжыме».

Андрэй Кажамякін.

НАСТУПСТВЫ ПРОДАЖУ

ГАЗПРАМ КУПІЎ АБСАЛЮТНУЮ ГАЗАВУЮ МАНАПОЛІЮ Ё БЕЛАРУСІ

ПАДРАБЯЗНАСЦІ МІЖУРАДАВАГА ПАГАДНЕННЯ ПАМІЖ БЕЛАРУССЮ І ГАЗПРАМАМ АБ УМОВАХ ПРОДАЖУ АКЦЫЙ І ДАЛЕЙШАЙ ДЗЕЙНАСЦІ ААТ «БЕЛТРАНСГАЗ», ДРУГІ ДЗЕНЬ ПУБЛІКУЕМЫЯ РАСІЙСКІМІ СМІ, ПЕРАКАНАЎЧА АДКАЗВАЮЦЬ НА ПЫТАННЕ, ЗА ШТО ГАЗПРОМ ВЫКЛАЎ УСЯГО \$ 5 МЛРД.

Гаворка ідзе не аб банальнай куплі Белтрансгаза як рознічнага прадаўца газу на тэрыторыі асобна ўзтай краіны ў цэнтры Еўропы, а аб набыцці расійскай кампаніяй у манапольнае валоданне ўсёй газавай галіны Беларусі, прычым з невялікім, але вельмі адчувальным уварваннем у сферу электраэнергетыкі.

Па-першае, Газпром выразна абгаварыў блок палітычных умоў здзелкі, парушэнне якіх з боку Беларусі дае расейскай газавай манаполіі права патрабаваць анулявання здзелкі і вяртання \$ 5 млрд. даляраў, а таксама кампенсацыі страт, якія ўзніклі ў гэтай сувязі.

Па-другое, у прыватнасці, Беларусь абавязалася не ўводзіць залатую акцыю і іншыя адміністрацыйныя меры, якія парушаюць або ўшчамляюць правы ўладальніка Белтрансгаза; не дапускаць несанкцыянаванага адбору газу, транспартуецца праз тэрыторыю РБ, і забяспечваць бесперашкодны і бесперабойны транзіт расійскага газу, уключаючы адмова ад змены ўмоў карыстання зямельнымі ўчасткамі пад газаправодам Ямал - Еўропа.

Па-трэцяе, акрамя гэтага, улады РБ ўзялі на сябе абавязацельства не ажыццяўляць перапродаж расійскага газу трэцім краінам. У эканамічнай часткі бакі дамовіліся, што за Белтрансгазам захаваецца функцыя апэратара газаправода Ямал-Еўропа, а таксама абавязкі па будаўніцтве і развіццё газаправодаў і звязаных з імі аб'ектаў, а таксама аб'ектаў падземнага захоўвання газу ў Беларусі.

Па-чацвёртае, акрамя гэтага, улады РБ вызвалілі Белтрансгаз ад 30% абавязковага продажу валютнай выручкі (за транзіт), што сама па сабе не акажа ніякага ўплыву на валютны рынак краіны, паколькі Белтрансгаз быў, ёсць і будзе галоўным спажыўцом валюты ў краіне. Аднак Беларусь, нягледзячы на ўсе спробы дэдаларызацыі эканомікі, абавязалася забяспечыць такія ўмовы, каб беларускія прадпрыемствы разлічваліся за газ з Белтрансгазам у замежнай валюце (за выключэннем мясцовай нацэнкі і ПДВ).

Па-пятая. Асоба варта адзначыць яшчэ адна ўмова продажу Белтрансгаза, якая дэ-факта пазбаўляе Беларусь магчымасці задзейнічаць альтэрнатыўнага пастаўшчыка газу і аўтаматычна, паколькі Газпром атрымаў ва ўласнасць ўсё газавыя трубы Беларусі, ставіць крыж на ўсіх дыскусіях аб магчымым імпарце звадкаванага газу ў краіну.

Згодна з дакументам, Белтрансгаз атрымаў выключнае права на закупку прыроднага газу, які вывозіцца з тэрыторыі Расіі і прызначаецца для спажыўцоў Беларусі.

Па-шостае. Акрамя поўнай манапалізацыі паставак газу ў РБ, Газпром выбіў пад сябе яшчэ адзін эксклюзіў, які дзейнічае да 1 студзеня 2015 года: экспарт за межы Мытнага саюза электраэнергіі, вырабленай на расійскім газе. Са свайго боку Газпром, у дадатак да пералічаных \$ 5 млрд., паабяцаў забяспечыць максімальную загрузку транзітных газаправодаў.

КОШТЫ

У ЯКІХ РЭГІЁНАХ БЕЛАРУСІ ТАННЕЙ ПРАКАРМІЦЦА?

ЯЛАВІЧЫНУ ТАННЕЙ КУПЛЯЦЬ У ГРОДЗЕНСКОЙ ВОБЛАСЦІ, ЗА НЯТЛУСТЫМ ТВАРАГОМ ВАРТА ПАЕХАЦЬ У ГОМЕЛЬСКУЮ, А ЖЫТНІМ ХЛЕБАМ ЗАПАСАЦЦА У МАГІЛЁўСКОЙ. ХАРАКТЭРНАЙ АСАБЛІВАСЦЮ РОСТУ ЦЭН У БЕЛАРУСІ СТАЛІ РЭГІЯНАЛЬНЫЯ ДЫСБАЛАНСЫ.

Кошты на некаторыя прадукты адрозніваюцца ў розных рэгіёнах Беларусі ў 1,5-2 разы, а то і больш. Але масавай скупкі тавараў у адных рэгіёнах для продажу ў іншых не назіраецца. Хутчэй за ўсё, гаворка ідзе пра розніцу ў асартыменце прадуктаў, кошты на якія ўлічвае Белстат, што дазволіла па выніках года «асерадніць» кошты па краіне ў бок змяншэння.

Прасяная галаваломка

У прыведзеных Белстатам па выніках года даных аб азначніках росту цэн на асобныя прадукты харчавання здзіўляе адсутнасць значнага колькасці тавараў з трохразовым ростам - усяго-то менш 10 пазіцый з больш чым 170. Хоць кашалькі беларусаў відавочна адчувалі іншыя прапарцыі. Напрыклад, аказалася, што індэкс росту цэны на проса склаў усяго 262%. А яшчэ летам фіксаваўся рост у 4 разы.

Проса потым таннела, але відавочна не так моцна.

Аднак сітуацыя змяняецца, як толькі аддаследаванні індэксаў мы пераходзім да простага дзялення абсалютных цэн у снежні 2011 (таксама па дадзеных Белстата) на цэны ў снежні 2010 года. Колькасць прадуктаў, рост коштаў на якія перавысіў тры разы, ужо больш за трыццаць. Рост жа цэны на проса ў такім немудрагеліста падліку складае 3,7 разы.

Але і гэта, аказваецца, яшчэ не мяжа. У рэгіянальным разрэзе з'яўляюцца ўжо іншыя лічбы. У Гомельскай вобласці цана на проса за год вырасла ў 4 разы, а ў Гродзенскай - у 5,3 разы!

У выніку ў снежні 2011 года цана на проса ў рэгіёнах адрознівалася амаль у 2 разы (у 1,9). Самая танная крупы ў Мінску - 7087 рублёў, а самая дарагая - у Гродзенскай

вобласці - 13.635 рублёў.

Дарэчы, менавіта ў Гродзенскай вобласці год таму проса было самым танным. Вось чаму і рост такі бурны. Самым жа дарагім у мінулым годзе проса было ў Магілёўскай вобласці, а сёння яно там чаму-то на 1700 рублёў танней, чым у Гродзенскай вобласці.

Куды паехаць за мясам? Гродзенская вобласць здзіўляе не толькі самым дарагім просам і какава, але і самой таннай ялавічынай.

Паводле дадзеных па індэксах росту на ялавічыну першай катэгорыі, у цэлым па краіне ён склаў 271%. Калі ж падзяліць абсалютныя значэння цэн, то рост складае ўжо 3,2 разы. Самы высокі рост коштаў на ялавічыну першай катэгорыі адзначаны ў Віцебскай вобласці - 4,2 разы і тут, як і варта было чакаць, самая высокая цана - 56667 рублёў за

кілаграм.

Самы нізкі рост коштаў у Гродзенскай вобласці - 1,7 разы і ў выніку зафіксаваная Белстатам у снежні кошт за кілаграм ялавічыны тут ўсяго 23 530 рублёў. Выходзіць, сярэднія кошты ў Віцебскай і Гродзенскай абласцях адрозніваюцца адзін ад аднаго ў 2,4 разы.

Гродзенцам, каб «спекунуць» на такім дысбаланс, далекавата ехаць у Віцебскую вобласць, але ж побач - Брэсцкая з сярэдняй цаной на ялавічыну ў 48 000 рублёў. Таксама нядрэжны навар. Ды і ў Менску цана на 17 тысяч вышэй - 40776 рублёў.

У сталіцы самыя дарагія паўфабрыкаты з ялавічыны - у снежні 2011 года ў Мінску цана складала 74 656 рублёў, гэта значыць амаль удвая вышэй, чым на ялавічыну з косткамі. У Гродзенскай вобласці цана на паўфабрыкаты больш чым на 20 тысяч ніжэй -

52 480 рублёў. Але самай нізкай апынулася кошт у Мінскай вобласці - 51 225 рублёў. Так што мінчанам проста трэба сесці ў машыну і трохі ад'ехаць ад Мінска, каб эканоміць.

Цэнавыя берагі малочных рэк

Нядрэнна можна «падняцца» і на малочных прадуктах. Рэгіянальныя адрозненні ў цэнах складаюць па дадзенай групе два разы, а то і больш.

Тут ужо Мінск па-за канкурэнцый - тут у снежні мінулага года былі самыя высокія цэны на малако, кефір, тварог тлусты і нятлусты. У «мінімалістам» ізноў Гродзенская вобласць з самымі таннымі малаком, кефірам і смятанай (розніца з Менскам - 1,9-2 разы).

Тварожная група мяняе лідэраў. Самая нізкая цана на тварог тлусты - у Брэсцкай вобласці - 15 765 рублёў і гэта больш чым на 10 тысяч рублёў

за кілаграм ніжэй, чым у Мінску - 25.997 рублёў. А вось нятлусты тварог самы танны ў Гомельскай вобласці - 8.650 рублёў. У Менску аб такім кошце даўно ўжо забыліся. Тут у снежні цана на тварог нятлусты складае 24478 рублёў, гэта значыць у 2,8 разы вышэй, чым у Гомельскай вобласці.

Цяжка ўявіць, што такое магчыма ў краіне, дзе перавозці тавар з адной вобласці ў іншую не ўяўляе адмысловай працы.

Затое такія, відавочна выбіваюцца з агульнага ладу, цэны вельмі дапамагаюць паказваць больш плаўны рост коштаў па краіне ў сярэднім. Дарэчы, па індэксе ў сярэднім цэны на малочную групу змяніліся за год у 1,7 разы, па нашых падліках - у 2 разы, у Мінску - у 2,3-2,6 раза.

**Ірына Арлова,
«Завтра твоей страны»
(у скарачэнні).**